

Help Animals

AUGUSTUS 2023 Tijdschrift N° 168

info

**Opendeurdagen te
Kasteelbrakel
2 & 3 september 2023**

WENST U PERSOONLIJK IN TE STAAN VOOR DE BEHOEFTE VAN UW LIEVELINGHOND OF -KAT ?

Wij hebben voor u een leuke en praktische formule van « aan-gepaste peter- of meterschap » uitgewerkt. Door uw troetel-dier te « sponseren » getuigt u niet alleen van uw steun naar de betrokken hond of kat, maar wordt u vooral zijn « engel bewaarder » en is de kans groter dat het sneller geadopteerd wordt. Spreekt deze gedachte u aan? Het volstaat om eens langs te lopen bij uw financiële instelling en er een maandelijks permanente opdracht te laten opstellen ten gunste van rekening:

 Belfius BE57 0682 0361 3535

[HELP ANIMALS v.z.w.]
Bollinckxstraat 203 - 1070 Brussel

en er goed voor te zorgen de mededeling « Peterschap » (gevolg door de naam van het dier) te vermelden. Uiteraard bepaalt u uw peter- of meterschap naargelang uw financiële middelen en wij sturen u zijn foto. Wij verwittigen u zodra uw petekind aangenomen is en indien u dat wenst, kunt u zich dan over een nieuwe beschermeling ontfemen.

Aarzel niet om ons te contacteren op het nummer 02/523.44.16 voor verdere inlichtingen.

ISOTHERMOS S.A.

SPOORWEGBENODIGHEDEN

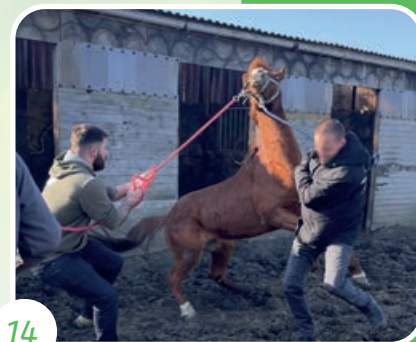
Spoor-, tram-, metro- en autobusmaterieel

*uit sympathie
voor onze
vrienden de dieren*

Weeshuisstraat 44 / 48
1070 Brussel
Tél. 02 / 205.12.11

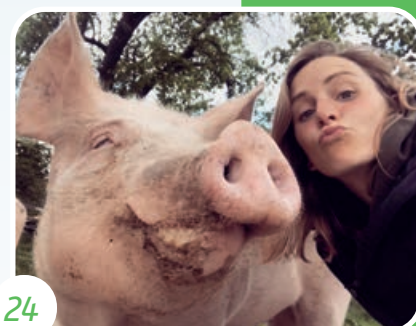
<i>Het woord van de voorzitter</i>	<i>p.05</i>
<i>Opendeurdagen te Kasteelbrakel</i>	<i>p.09</i>
<i>Adopties</i>	<i>p.10</i>
<i>Adopties in Kasteelbrakel</i>	<i>p.12</i>
<i>Onze reddingsoperaties</i>	<i>p.14</i>
<i>Het dons: het verhaal van pijn en bloed</i>	<i>p.18</i>
<i>Slaven van het toerisme</i>	<i>p.20</i>
<i>Leven en dood in industriële varkenswekerijen</i>	<i>p.22</i>
<i>Ik, Antoine, episch varken</i>	<i>p.24</i>
<i>Dieren voederen in de natuur: ja, maar...</i>	<i>p.26</i>
<i>De vos, schadelijk ?</i>	<i>p.28</i>
<i>Ze zijn gelukkig / Ze hebben ons verlaten</i>	<i>p.30</i>

14

20

24

★	Kasteelbrakel HK30224417	10 rue du Bois d'Apechau 1440 Kasteelbrakel T. 02/204.49.50	🕒	Openingsuren : alle dagen van 13 tot 17 uur (uitgezonderd op zon- en feestdagen)
★	Anderlecht HK30230346	Bollinckxstraat 203 1070 Anderlecht T. 02/523.44.16	🕒	Openingsuren van maandag tot vrijdag van 13u tot 17u. Zaterdag van 11u tot 12u30 en van 13u tot 17u. (Gesloten op zon- en feestdagen)
📱	facebook.com/helpanimals.be instagram.com/helpanimalsasbl			info@helpanimals.be - www.helpanimals.be
🚌	MET DE WAGEN: Komende van Parijs, of dichter van Ukkel, neem de E19 richting Brussel. Afslag nr 17 (Anderlecht Industrie). Volg de Ring en blijf op de linkerrijstrook, langsheen Viangros. Rij niet te snel, de eerste straat op uw linkerkant is de Bollinckxstraat.		🚌	BUS 73 en 78: Vertrek Zuidstation. Afstappen halte Internationalelaan, stappen richting ring. Oversteken aan de lichten en links, de Bollinckxstraat nemen. Voor bus 78 (die op zondag niet rijdt) afstappen halte Bollinckx. (niet rijdt) afstappen halte Bollinckx.
🚌	BUS 49: Tussen Zuidstation en Bockstael. Afstappen halte "Kanaaldijk". Overstappen naar bus 78 of zich begeven links naar de Industrielaan richting Ring, aan de 2de verkeerslicht rechts en dan onmiddellijk linksaf in de Bollinckxstraat (rechtover Viangros)		🚌	BUS 74 : Vertrek halte Everard (Simonetlaan, Anderlecht) of station Ukkel Stalle, afstappen aan halte Kanaaldijk. Overstappen naar bus 78 of 10 minuten stappen op de Industrielaan, dan rechts op de Internationalelaan. De Bollinckxstraat is onmiddellijk links.

REDAKTIE: A. Dumortier, N. Pineau, Ch. De Meyer, S. Devis, JNJ, de ploegen van Kasteelbrakel en Anderlecht.

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER: A. Dumortier, Help Animals vzw - Bollinckxstraat 203 - 1070 Brussel **ONTWERP :** Studio David BV

VERTALING : G. De Grauwe, L. Baetens, I. Cardon, K. Willaert, C. Leo, G. van Cauwelaert, T. De Weerd

FOTO'S: De ploegen van Kasteelbrakel en Anderlecht, Help Animals vzw, personeel en vrijwilligers.

Stéphanie Devis
Voorzitster van Help Animals

Beste leden, beste vrienden van Help Animals,

Onze opendeurdagen in het asiel van Anderlecht

In naam van de Raad van Bestuur wil ik onze grote dank betuigen aan jullie allemaal die afgelopen mei hebben deelgenomen en aanwezig waren op onze opendeurdagen in Anderlecht.

Deze dagen hebben u laten zien hoeveel extra ruimte we zullen hebben dankzij de aankoop van het gebouw naast ons asiel. Momenteel werken we aan de plannen om deze oppervlakte optimaal te benutten, om zo het welzijn van alle honden en katten die we opvangen na achterlating of inbeslagnamen te verzekeren.

Graag herhaal ik dat de realisatie van al deze projecten niet mogelijk zou zijn zonder uw genereuze steun aan Help Animals. Bedankt allemaal!

Onze « Live Music Day » van 1 juli

In onze wens om zoveel mogelijk mensen bewust te maken van dierenleed en de essentiële rol van onze vereniging, organiseerden we op zaterdag 1 juli een festival 'Live Music Day' in samenwerking met Rêve Bivouac, in Waver. Tijdens dit evenement hebben we jonge Belgische talenten zoals

Mehwy en Primero (om er maar een paar te noemen) in de kijker gezet, met als doel een groot publiek van alle generaties rond onze nobele zaak te mobiliseren. Het organiseren van deze dag was een nieuwe uitdaging voor ons team, een gewaagde ervaring en voor een eerste editie met succes bekroond.

We willen al onze teams bedanken voor hun opmerkelijke organisatie van dit evenement, evenals u, beste leden, voor uw deelname en niet-aflatende steun. Uw aanwezigheid was de drijvende kracht achter deze gedenkwaardige dag.

RÊVE BIVOUAC CAMP | WAVRE 427 CHAUSSÉE DE BRUXELLES, 1300 - WAVRE

HELP ANIMALS | 01.07.23

LIVE MUSIC DAY

Photos : Julien Quoirin

Ons dagelijks leven : achterlatingen en inbeslagnames

De voorbije maanden werd onze vereniging geconfronteerd met talloze inbeslagnames van dieren, een hartverscheurende realiteit voor deze onschuldige wezens die onbeschrijfelijk lijden ondergaan, maar ook voor ons toegewijde team dat zorgt voor hun opvang in onze asielen. Deze dieren, vaak in deplorabele toestand, hebben intensieve zorg en onvoorwaardelijke ondersteuning nodig om te herstellen. Ondanks de emotionele en fysieke uitdagingen die hun benarde situatie met zich meebrengt, tonen onze medewerkers een voorbeeldige toewijding bij het bieden van liefde, zorg en medische behandeling aan deze hulpeloze wezens in nood.

Hij heeft julie nodig !

Zoals gewoonlijk doe ik een dringende oproep voor Rico, een twee jaar oude, intelligente, dynamische en aanhankelijke Amerikaanse Stafford. Rico heeft veel mentale en fysieke oefening nodig, anders kan zijn energie overstromen.

Rico is een geweldige hond die behoefte heeft aan structuur en regelmatige activiteit. Het vraagt alleen om begrepen te worden! Wij zoeken toekomstige adoptanten voor hem zonder jonge kinderen, of andere honden of katten, en die bekend zijn met dit ras. Idealiter willen we iemand vinden die tijd heeft om voor Rico te zorgen en hem actief te houden.

Maximaliseer de impact van uw donaties voor onze acties...

De economische context blijft voor iedereen moeilijk en wij zetten ons in om uw giften, legaten en andere vormen van financiële steun voor de huisvesting, verzorging en adoptie van al onze dieren optimaal te beheren.

Om de impact van onze acties te maximaliseren en onze middelen beter te besteden, hebben we besloten om de publicatiefrequentie van ons tijdschrift terug te brengen tot twee nummers per jaar, terwijl we onze aanwezigheid op sociale netwerken en andere platforms intensiveren. Deze aanpak zal niet alleen leiden tot aanzienlijke financiële besparingen, maar zal ook helpen onze ecologische voetafdruk te verkleinen. De aldus gespaarde middelen zullen volledig worden besteed aan het welzijn van onze dieren en de verbetering van onze infrastructuur. Zo zal elk van uw bijdragen een directe en tastbare impact hebben op het leven van de dieren die we helpen.

Onze opendeurdagen in ons asiel in Kasteelbrakel

De start van het schooljaar nadert met rasse schreden en we willen u graag herinneren aan onze Opendeurdagen die op 2 en 3 september plaatsvinden in ons asiel in Kasteelbrakel. Zoals elk jaar hopen we velen van jullie daar te zien, en het hele Help Animals-team kijkt er al naar uit om jullie daar te ontmoeten.

Wij willen reeds ons bestuur, onze actieve leden, onze vrijwilligers en ons opvangteam bedanken voor het organiseren van deze twee dagen.

Ik wens je een heerlijk einde van de zomer en een prettige terugkeer naar school, gedreven door de energie die ons elke dag drijft voor dierenwelzijn.

Stéphanie Devis
Voorzitster

NIEUW !

UW KALENDER « EDITIE 2024 » IS TER BESCHIKKING !

Uw kalender 2024, een leuk en onmisbaar geschenk in het dagelijks leven, ligt ter uwe beschikking vanaf half september in het Help Animals asiel. Zijn zakformaat maakt hem handig in gebruik zodat u hem zelfs als agenda kan gebruiken. **Voor slechts 8,50€ is hij verkrijgbaar in het asiel of evenement.** Voor 9,50€ sturen we hem zelfs per post naar u toe. Bestel er snel één per telefoon of kom er als eerste ééntje afhalen bij Help Animals !

Wanneer kunst de dierenzaak ondersteunt...

Voor de eerste muziekdag die volledig in het teken stond van de dieren, waren we verheugd gesteund te worden door 3 getalenteerde Belgische kunstenaars: Denis Meyers, Arnaud Kool en Sébastien Alouf, die genereus bijdroegen aan onze zaak door prachtige 100% Help Animals zeefdrukken te realiseren.

Denis Meyers is een bekende Belgische graveur, graffitikunstenaar en vooral schilder. Zijn passie voor stadskunst bracht hem ertoe om in Elsene het grootste kortstondige stadskunstwerk van Europa te maken, dat niet minder dan 20.000 vierkante meter muren beslaat.

Arnaud Kool verdeelt zijn werk tussen graffiti, stedelijke interventies en artistiek onderzoek in de studio. Hij heeft in het bijzonder samengewerkt met een beroemd Belgisch lederwarenmerk, voor wie hij een ruimte heeft ingericht in de hypermoderne Dover Street Market in Londen.

Sébastien Alouf heeft een gediversifieerd artistiek universum ontwikkeld, van fotografie tot film, inclusief schilderkunst, video en fotografie, film, schilderkunst, beeldhouwkunst, collage en keramiek. Opgeleid aan het Kent Institute of Arts & Design (UK) en INSAS, deconstrueert hij graag wat goed gevormd lijkt. Zijn werk bevraagt maatschappelijke normen met een vleugje naïeve ironie en laat ons altijd achter met prikkelende indrukken.

Het is dan ook een grote eer dat we je deze ongelooflijke zeefdrukken presenteren, die €100 per stuk kosten en waarvan de opbrengst naar ons goede doel gaat.

Deze drie unieke werken in beperkte oplage zijn genummerd door de kunstenaars zelf.

Mis de kans niet om een van deze meesterwerken te bezitten: door ze te kopen, koop je niet alleen een uniek kunstwerk, maar draag je ook bij aan het welzijn van dieren.

Zeefdrukken zijn te koop in het asiel in Anderlecht en op onze opendeurdagen op 2 en 3 september in het asiel Kasteel Brakel.

Nadège Pineau

Denis Meyers

Arnaud Kool

Sébastien Alouf

Uw schenkingen zijn onze **enige steun!**

Fiscaal aftrekbaar vanaf 40,00 €

Belfius BE57 0682 0361 3535 ING BE71 3100 0291 8069

Shutteldienst voor de opendeurdagen van 02 en 03 september 2023

U kunt uw wagen langs de rue de Tubize, ter hoogte van het kruispunt met de rue de la Pottérée parkeren.

Vanaf autoweg Mons-Paris, Tubize volgen, na de dorpskern van Braine-le-Château, de Colruyt en een klein rondpunt verder richting Tubize rijden tot een goed zichtbaar industrieel gebouw, herkenbaar aan zijn zeer hoge schoorsteen langs de linkerkant. Hier kunt u langs de rue de Tubize en het kruispunt met de rue de la Pottérée parkeren. Hier vindt u ook een grote vlag van Help Animals en start de shuttle die u naar het domein voert. Deze dienst vermijdt teveel verkeers chaos op de rue du Bois d'Apechau.

OPENDEURDAGEN TE KASTEELBRAKEL

ZATERDAG 02/09/23 ZONDAG 03/09/23

van 10 tot 18U

Bezoek van het asiel | Adopties | Kleine vegetarische en veganistische catering
Nagerechten | Tombola | Drankstand | Aangename ontdekkingen...

Inlichtingen :
Help Animals
02/523.44.16

10, Rue du Bois d'Apechau
1440 Kasteelbrakel
02/204.49.50

Gratis parking aan de hoek
van de **rue de Tubize** en de
rue de la Pottérée.

Een **shuttle service** zorgt
voor het transport naar
het asiel.

SCHENK HEN EEN NIEUWE THUIS

Een dier bij zich verwelkomen improviseert zich niet door een simpele love at first sight effect. Een fysiek contact (bezoek aan het asiel, het leren kennen van het dier, regelmatig wandelen,...) is noodzakelijk opdat men zeker is dat de adoptie voor 100% slaagt.

Wij raden U aan om onze website www.helpanimals.be grondig te consulteren. Alle inlichtingen omtrent het dier dat uw aandacht trekt, zijn correct en de site wordt dagelijks aangepast. U kunt ook ter plaatse of per telefoon informeren **02/523.44.16**. Onze ploeg zal U alle nodige inlichtingen verschaffen opdat U zeker weet of het gekozen dier nog een mooie tijd met U kan beleven.

Costalero
Mr VERLY

ADOPTIES

in Kasteelbrakel

Wood
Mw AUSSAGUES

Walter
Mr PETCOV

Yarda
Mw LIPPENS

Fix en April
Mr RICHIR

Saona
Mw BUYSE

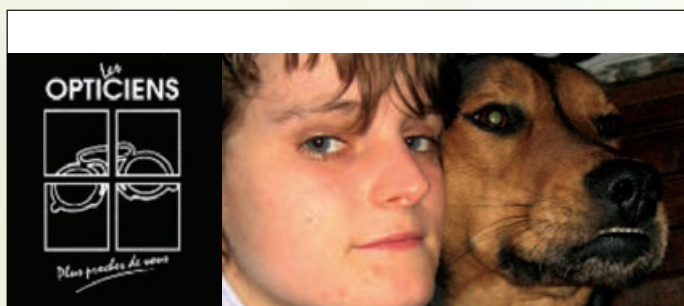
Pirlouit, Emy en Gladys
Mw JANSSENS

Sarah
Mr PETCOV

Six, Nabis en Avril
Mw JANSSENS

OPTIEK C.VANDEN HEUVEL

VATRILUX SPECIALIST

Hertog Janlaan 30 (parking mogelijkheid)

1083 Brussel Tel. 02 426 47 62

TRIBEL METALS

O U D E M E T A L E N

Sint-Denysstraat 158/162 - 1190 Brussel

TEL. +32-2-346 39 39 - FAX +32-2-346 68 60

WWW.TRIBEL.BE

ONZE

REDDINGSACTIES

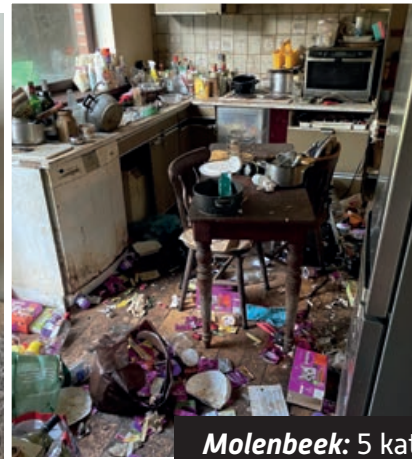
Quaregnon: 4 cachectische paarden achtergelaten

Rumst: 60 veroordeelde gevangenen bevrijd van hun beproeving

Galmaarden: 15 verwaarloosde paarden leven te midden van smerig puin

Molenbeek: 5 katten gegijzeld door het syndroom van Diogenes

Etterbeek: een einde aan de beproeving van de honger voor Caleb en Candy

Tubeke: parkieten en papegaaien in gevangenschap

De regenboog aan het einde van een eindeloze tunnel...

Vlaanderen, Wallonië, Brussel: dag na dag is HELP ANIMALS aanwezig op alle fronten in de 3 gewesten van het land! Het lijkt erop dat de liefde in de wei is? De dood ook!

22 paarden en pony's, 18 katten, 5 honden, 16 schapen, 96 konijnen, 2 varkens, 1 zeboe, 1 kalf, 1 koe, 2 geiten, 10 kuikens, enkele tientallen boerderijvogels, parkieten, papegaaien en andere duiven: onschuldige cachectische gevangenen, uitgehongerd, dorstig, mishandeld of uitgebuit, ze waren veroordeeld tot een langzame dood in angst, lijden en onverschilligheid.

Ja, je hebt goed geteld: door de voorbije maanden meer dan 80 van deze overlevenden van de hel op te vangen in onze noodopvangcentra in Anderlecht en Kasteelbrakel (in samenwerking met andere dierenbeschermingen, op vraag van de Dienst Dierenwelzijn of de Brusselse Dierenwelzijns politie), heeft HELP ANIMALS bijgedragen tot de redding (14 inbeslagnames en verzorging) van meer dan 200 slachtoffers van mishandeling, verwaarlozing en onwaardige levensomstandigheden opgelegd door eigenaars die gewelddadig, onverantwoordelijk of niet op de hoogte waren van hun meest elementaire ethologische behoeften...

Vergeet nooit, lieve leden en dierenliefhebbers: al deze reddingsacties zijn alleen mogelijk dankzij uw donaties, uw steun en uw inzet, die het mogelijk maken dat alle achterblijvers eindelijk het gelukkige leven kunnen leiden dat ze verdienen!

En dank u, en nogmaals dank, aan de mannen en vrouwen die elke dag opnieuw hoop geven aan de schipbreukelingen van de menselijke wreedheid: onze fantastische verzorgers, die de moeilijkste situaties moeten trotseren om het ondraaglijke te overwinnen.

*De teams van Anderlecht
en Kasteelbrakel
Anne Dumortier*

Kasteelbrakel: 10 kuikens "vergeten" in een doos

Neuville: zonder voedsel of water, ze waadden in hun eigen uitwerpselen!

Perwez: Geen gedoe meer voor Pipo en Spencer...

Schaarbeek : Diogenes, een eeuwige en pijnlijke strijd

Haren: Gewond, in elkaar geslagen, uitgeput...

Jupille: 16 dakloze schapen
vastgehouden in een clandestien hok

Frameries: 96 gemartelde
konijnen in een kelder gepropt

DIERENMISHANDELING

WAT TE DOEN ?

BUITEN DE DIERENBECHERMINGSORGANISATIES

EEN KLACHT ONLINE INDIENEN

BRUSSELS

HOOFDSTEDELIJK GEWEST

Verantwoordelijke minister :
De heer Bernard CLERFAYT

Bruxelles Environnement
Département Bien-être animal
Tour et Taxis 86c / 3000
1000 Bruxelles

E-mail : info@environnement.brussels
www.environnement.brussels
Tel : **02/775 75 75**

WALLONIE

Verantwoordelijke minister :
Mevrouw Céline TELLIER

SPW — DGARNE
Service Bien-être animal
Chaussée de Louvain, 14
5000 Namur

E-mail : ubea.dgarne@spw.wallonie.be
(algemeen gratis nummer)
Tel : **081/33 60 50 of 17 18**

VLAANDEREN

Verantwoordelijke minister :
De heer Ben Weyts

Kabinet Minister
Ben Weyts
Martelaarsplein, 7
1000 Brussel

E-mail : dierenwelzijn@vlaanderen.be
(algemeen gratis nummer)
Tel : **02/552 66 00 of 17 00**

HET DONS

EEN VERHAAL VAN VEEL PIJN EN BLOED

Zelfs vandaag nog roemen onze grootouders de verdiensten van dekbedden en kussens gevuld met ganzendons of eendenveren die ons warmhouden tijdens lange wintersnachten.

In de loop der decennia is dons een vaste keuze geworden bij fabrikanten van donsjasjes, slaapzakken en andere outdoorbekledij.

Het probleem is niet zozeer het dons zelf, maar wel waar het vandaan komt en hoe het wordt verkregen. De basistheorie, en vooral de marketing, wil de consument doen geloven dat het dons afkomstig is van dode ganzen en eenden, nadat ze zijn geslacht voor de voedingsindustrie.

Helaas geldt dit slechts voor een klein deel van de productie van dons die bestemd is voor de textielindustrie. Andere, veel wreder, maar veel meer winstgevendere methoden (geld, altijd het geld) worden 'discreet' gebruikt om aan de steeds toenemende vraag van de donsmarkt te voldoen.

MAAR WAT IS DONS EIGENLIJK?

Dons is de laag zeer fijne veren die vooral de nek, de buik en de onderkant van de vleugels van bepaalde vogels bedekken. Niet alleen bieden zij een effectieve bescherming tegen de intense kou, maar zorgen ook voor een beter drijfvermogen van watervogels zoals eenden en ganzen. Bovendien gebruiken zij het dons aan de onderkant van hun brede vleugels om hun jongen te beschermen.

Dons is een uiterst efficiënte thermische isolatie die veel wordt gebruikt door de in beddengoed gespecialiseerde textielindustrie, maar ook en vooral door de fabrikanten van accessoires en winter- en wandelbekledij (donsjasjes, slaapzakken, enz.). Die producten zijn ontworpen om te beschermen tegen koude en extreem lage temperaturen, bijvoorbeeld in het hooggebergte en in de koudste gebieden ter wereld.

DE DONSPRODUCTIE

De grootste producenten van dons zijn China, Hongarije en Polen (beiden lid van de Europese Unie) en in mindere mate Rusland. Niettegenstaande ze het tegendeel beweren, passen de bedrijven in deze landen het levend plukken toe, voornamelijk om redenen van financiële rendabiliteit.

Deze techniek houdt in dat de veren op de nek, buik en vleugels op regelmatige tijdstippen worden geplukt bij levende dieren. Dit gebeurt 4 tot 6 keer tijdens het korte leven van ganzen en eenden die voor consumptie worden geslacht, en tot 16 keer voor de andere (op een levensduur van 4 tot 5 jaar).

De pijn is ondraaglijk, met diepe wonden tot gevolg die door de arbeiders willekeurig worden 'verzorgd', zonder verdoving en vooral om het dier in leven te houden tot de volgende plukbeurt! Eendjes en kuikens worden voor de eerste keer geplukt wanneer ze ongeveer 10 weken oud zijn.

Het oorverdovende geschreeuw stoort de beulen in het geheel niet. Zij klemmen de arme dieren met geweld tussen hun benen om ze te immobiliseren en het dons en de veren manueel sneller uit te kunnen rukken. Ze worden meestal per eenheid betaald! Er zijn talloze clandestiene video's in omloop die deze daden van een zelden geziene wreedheid op beeld hebben vastgelegd.

Al in 1992 legde de Europese Unie een duidelijk en totaal verbod op het "levend plukken" op. Maar dat stopt de toepassing ervan absoluut niet, zeker niet in Hongarije en Polen, waar wordt beweerd dat het verkregen dons het resultaat is van de natuurlijke rui van de ganzen en eenden die op deze bedrijven worden gevangengehouden... Gewoon leugens die de trieste werkelijkheid verhullen, wetende dat deze bedrijven in het huidige klimaat nog heel weinig zouden verkopen als ze hun wrede methoden zouden toegeven.

Mede onder druk van de klant om het welzijn van de dieren te respecteren worden de fabrikanten meer en meer verplicht om de herkomst van hun producten te rechtvaardigen. Daarom bevestigen sommige fabrikanten al enkele jaren dat ze geen veren en dons van levende dieren meer gebruiken, maar enkel nog 'gezonde' producten die gecontroleerd en echt traceerbaar zijn.

CERTIFICATIE LABELS

Er bestaan verschillende, min of meer onafhankelijke labels ("Responsible Down Standard" - RDS - "Downpass" en andere...) die tot doel hebben de consument de garantie te bieden dat de vogels op verantwoorde wijze en dus in de geest van het dierenwelzijn worden behandeld. Hoewel het initiatief prijzenswaardig is, ligt het probleem bij de controles, of beter gezegd bij het gebrek aan controles op het niveau van de betrokken producenten.

Internationale dierenbeschermingsorganisaties, onder andere in de Verenigde Staten en Rusland, hebben discrete onderzoeken uitgevoerd waarbij werd vastgesteld dat de RDS-certificering na de uitvoering van controles niet werd toegekend aan specifieke bedrijven, maar aan "landbouwzones" (hele regio's) zonder dat er echte controles werden uitgevoerd!

Om de consument echte garanties te bieden, moeten deze instanties de traceerbaarheid van de dieren in alle transparantie controleren, van geboorte tot slachting, en bij alle betrokkenen in de keten systematisch controles organiseren (zonder deze aan te kondigen).

Er bestaan ook andere keurmerken (ecolabels, biolabels, enz.) die helemaal geen rekening houden met het dierenwelzijn.

Sommige merken aarzelen niet om te beweren dat hun dons enkel afkomstig is van de veren van geslachte dieren die bestemd zijn voor de voedingsindustrie, en beroepen zich in het bijzonder op het "RDS"-label. Na verschillende onderzoeken werd duidelijk dat de normen die dit label oplegt, in werkelijkheid niet worden nageleefd door de producenten.

In 2009 verwijderde de Zweedse meubelgigant IKEA, ondanks garanties van Chinese leveranciers, een compleet assortiment beddengoed uit zijn gamma nadat het na onderzoek van een dierenbeschermingsorganisatie en een Zweedse tv-zender te horen had gekregen dat de geleverde dons afkomstig was van levend gepluimde dieren. Een verstandige reactie van een multinational...

ALTERNATIEVEN VOOR HET DONS

Tegenwoordig blijken nieuwe materialen heel effectief te zijn, soms zelfs performanter dan dons, dat niet goed tegen vochtigheid kan en allergieën kan veroorzaken bij sommige mensen. Dons kan inderdaad efficiënt worden vervangen door plantaardige of synthetische vezels, waarvan sommige worden vervaardigd op basis van gerecyclede plastic flessen!

Ook wol kan worden gebruikt als thermische onderlaag. In dit geval is het aangeraden uit te zoeken waar de wol vandaan komt, en natuurlijk om te controleren of het van een bedrijf komt dat het dierenwelzijn respecteert.

BESLUIT

Er bestaat niet zoiets als "fair trade" dons. De labels bieden onvoldoende garanties en de certificeringen zijn onbetrouwbaar.

Weet ook dat zelfs experts niet in staat zijn om het verschil te zien tussen dons van een dood dier of van een levend gepluimd dier.

Het makkelijkste is om geen producten meer te kopen waarin natuurlijke dons is verwerkt. De meeste consumenten zijn zich helemaal niet bewust van het lijden dat stiekem schuilgaat achter hun donsjas of -kussen!

Laten we er geen doekjes om winden: er is geen enkele reden om dieren op een barbaarse manier te behandelen, zelfs niet om onszelf tegen de kou te beschermen!!

Christian De Meyer

SLAVEN VAN HET TOERISME

Sociale netwerken lopen over van de foto's die duizenden internetgebruikers hebben genomen van onvergetelijke ervaringen met wilde dieren, leeuwenwelpjes, dolfijnen, olifanten, dromedarissen, enz. De realiteit achter deze foto's is veel minder glamoureus dan ze laten blijken. Deze paar gloriemomenten, waar ze over het algemeen erg trots op zijn, zijn het lijden en de erbarmelijke leefomstandigheden die deze dieren moeten doorstaan om te voldoen aan de verwachtingen van toeristen, die zich meestal totaal niet bewust zijn van wat er zich achter de schermen afspeelt, niet waard.

De wereld van het toerisme biedt veel attracties met dieren die gruwelijk worden uitgebuit, soms tot het punt van uitputting en een fatale afloop.

Hier volgen slechts enkele voorbeelden, hoewel de lijst zeker niet volledig is...

♦ Ritjes met de olifant

Op olifanten rijden is een populaire toeristische activiteit in veel Aziatische landen, waaronder India en Thailand. Maar 's werelds grootste zoogdier is verre van voorbestemd voor dit soort activiteiten. Om hem volgbaar te maken, wordt de babyolifant als hij nog heel jong is bij zijn moeder weggehaald en ondergaat hij een ritueel dat "phajaan" heet, een barbaarse trainingsmethode. Het dier wordt in een krappe kooi geplaatst waarin het niet kan bewegen, vastgeketend, geslagen en verstoken van voedsel en water om "zijn ziel van zijn lichaam te scheiden" en het gehoorzaam te maken!

Uitgeput door de mishandeling wordt het dier vervolgens gebruikt om toeristen op zijn rug te dragen voor 'eenvoudige' ritjes, safari's of om circusacts op te voeren.

♦ Tijgertjes en leeuwenwelpjes

Sinds enkele jaren zijn selfies een manier van leven voor veel reizigers. Het is niet ongewoon om ze een babytijger (Thailand) of leeuwenwelpje (Zuid-Afrika) in hun armen te zien houden. Ze knuffelen ze en geven ze soms zelfs een flesje. Dit is natuurlijk charmant, maar het is niet ongevaarlijk voor

de tijger en het leeuwenwelpje, die van arm tot arm worden doorgegeven, de een wat minder gevoelig dan de ander. Om ze op deze manier als speelgoed te kunnen gebruiken, worden ze bij hun geboorte bij hun moeder weggerukt en met wrede strafmethoden volgbaar gemaakt. In dit stadium zijn ze ongevaarlijk, maar dat blijft niet lang zo. Vanaf dat moment worden de boeren het aantal geboortes in hun farms op.

Om de toestroom van toeristen aan te kunnen, moeten de babykatjes talrijk zijn en zorgen voor een "rotatie".

Dit zijn gekweekte dieren en, in tegenstelling tot wat de eigenaars beweren, worden ze niet als volwassen dieren in het wild uitgezet (daar zouden ze niet overleven), maar verkocht aan exploitanten van jachtzones die gereserveerd zijn voor wilde katachtigen.

Niets van dit alles blijkt natuurlijk uit de ontroerende foto van de katachtige en zijn fles...

♦ Zeeschildpadden

Op de Kaaimaneilanden kunnen toeristen op de foto met een zeeschildpad in hun hand. Het arme, gestreste dier schudt heftig met zijn vinnen, waardoor de toerist schrikt en het dier soms in paniek laat vallen.

En dat allemaal voor een foto. Bezoekers kunnen zich echter in het restaurant troosten met het eten van... schildpadden!

♦ Zwemmen met dolfijnen

Kort geleden hadden we het over dolfinaria en onze wens om ze te zien verdwijnen. Sommige bieden bezoekers de kans om te zwemmen met of dichtbij de dolfijnen in hun tanks. Dit moedigt natuurlijk het gevangen houden van deze zeezoogdieren aan, die zeer intelligent zijn, maar bovenal zeer gevoelig en in staat om te sterven van verdriet.

Wat betreft georganiseerde tochten naar de Rode Zee (Egypte in het bijzonder) is het belangrijk om ervoor te zorgen dat er een specialist aan boord is en dat je niet op een boot belandt die vol zit met toeristen voor wie de operators er alles aan zullen doen om hun beloften na te komen: zwemmen met

dolfijnen. Ze aarzelen niet om walvisachtigen de zee op te ja-gen en ze terug te dwingen naar een bepaalde plek waar tal-loze boten vol toeristen ongeduldig wachten om hun droom waar te maken.

Omgekeerd werden eind 2021 in Hawaï (Verenigde Staten) specifieke maatregelen genomen om dolfijnen niet dicht-er dan 50 yards (ongeveer 46 meter) te benaderen.

◆ Slangenbezweerders

Dit is een bijzonder populaire attractie in India en aangren-zende landen, waar bijna alle toeristen op een bepaald mo-ment tijdens hun verblijf een slang om hun nek hebben. Nog gewaagder zijn degenen die een cobra 'kussen', waarbij de actie natuurlijk wordt vereeuwigd op een foto.

Gewaagd misschien, maar wel valsspelen, aangezien de gif-tanden van het dier zijn uitgerukt en de productie van gif is geblokkeerd! Dat was het dan ...

◆ Paarden en ezels...

Begrijp me niet verkeerd, het is niet alleen in "verre" landen dat toeristische attracties dieren mishandelen. Paarden-koetsritten in sommige steden, op het heetst van de dag, zijn ook verantwoordelijk voor de dood van een paar paardachtigen. Gelukkig zijn dit er maar weinig, maar één sterfgeval is er al teveel als het vermeden had kunnen worden en gewoon het gevolg is van mishandeling of onvergeeflijke nalatigheid.

New York, Sevilla, Malaga en Montreal (waar ritten met paar-denkoetsen sinds 1 januari 2020 verboden zijn na de dood van een paard op straat) zijn allemaal het toneel geweest van deze ongelukkige gebeurtenissen.

En dan zijn er nog de "ezeltaxi's" in Mijas (Spanje), die uren-lang vastgebonden in de zon, zonder water, wachten op de toeristen die ze op hun rug moeten vervoeren.

De situatie is hetzelfde op het eiland Santorini (Griekenland), waar de arme ezels toeristen over steile en gevaarlijke paden vervoeren, altijd in zeer hoge temperaturen, zonder schaduw of water, en soms tot het punt van uitputting.

Zoals gezegd is deze lijst niet compleet, en we zouden er de kleine primaten aan toe kunnen voegen die, vermomd en vastgebonden aan een kort touw, gedwongen worden om op straat (Azië) te "dansen" als mensen om het publiek te verma-ken, voordat ze in te kleine kooien belanden.

Dan zijn er nog de dromedarissen die, in zeer slechte om-standigheden, bezoekers op hun rug dragen naar toeristische trekpleisters in Egypte.

◆ Ethisch toerisme

Al deze attracties lijken onschuldig in de schijnwerpers en verbergen slim (niet altijd) alles wat er achter de schermen gebeurt. Erger nog, ongeïnformeerde toeristen beseffen niet wat er aan de hand is en geven deze excursies en activitei-ten goede cijfers en soms zelfs lovende kritieken, waarbij ze volledig voorbijgaan aan het lijden en de slechte leefomstan-digheden die deze dieren moeten doorstaan voor hun eigen plezier of vermaak. Vaker wel dan niet zijn ze onbewust me-deplichtig aan deze mishandeling. En toch is elk economisch systeem (toerisme is een enorme bron van inkomsten in deze landen) gebaseerd op vraag en aanbod, met als logisch gevolg dat wanneer er geen vraag meer is, het aanbod verdwijnt.

Dus stel jezelf voor je volgende vakantie de juiste vragen wanneer dieren worden gebruikt als onderdeel van een ex-cursie of toeristische activiteit.

Christian De Meyer

Leven en dood in een industriële varkenswekerij

Merguez, andouillettes, patés en andere worsten: een echte delicatessen? Maar van wat en van wie bent u aan het smullen? Vanaf nu heb je nooit meer de keuze of het recht om het te ontkennen.

Ik denk en daarom lijd ik. Als je mijn ham met boter vreet dan vreet je mijn pijn. Als je mijn spek snijdt, snij je mijn pijn. Als je mijn braadstuk, mijn chipolata's, mijn gehaktballen of mijn koteletten eet, eet je mijn angst. Als je mijn brochettes eet, eet je mijn hulpeloosheid, mijn wanhoop.

Ik ben een varken. Een voor de vleesindustrie gefokt varken. Ik weet het, ik voel dat er elders vast een ander leven is, waar de wind waait en de zonnestralen de huid strelen van hen die nog het recht hebben het licht van de hemel te zien. Maar hier ben ik slechts een geterroriseerd varken, een toekomstig consumptieproduct dat rondgeslingerd wordt in het midden van deze stoet van opgeofferde onschuldigen die wachten om te sterven aan het einde van deze gang. Ik wilde leven. Ik droomde niet van geluk. Alleen van wat minder pijn.

Enkele statistieken...

"Met een aandeel van 51,5% blijft varkensvlees, in al zijn vormen, het meest geconsumeerde vlees in België (...)" (bron: Landbouw en Visserij, 14 juli 2022).

"Qua gewicht vertegenwoordigden varkens 62% van de totale hoeveelheid vlees, of 965.000 geslachte eenheden per maand. Qua aantal waren kippen in de meerderheid, met 25,2 miljoen geslachte eenheden per maand. De varkenssector levert dus de grootste bijdrage. Jaarlijks is deze sector goed voor 1,14 miljard kilogram geslacht gewicht. Ongeveer 11,6 miljoen varkens gingen naar het slachthuis. Een herstel dat het aantal

varkensslachtingen op het hoogste niveau van de afgelopen vijf jaar brengt. (bron: Belgisch statistisch bureau STABEL voor 2021).

Ook in 2022 zullen varkens met 1030 ton goed zijn voor het grootste aandeel in de dierlijke slachtingen in België, wat neerkomt op 60% van het totale gewicht van de dierlijke slachtingen."

Wat is het geconcentreerde leed dat op ons bord belandt?

Onder natuurlijke omstandigheden brengen varkens veel tijd door met wroeten om hun omgeving te verkennen. Ze zijn proper en ontlasten of plassen nooit in hun kooi. Omdat ze niet zweten, baden ze op warme dagen graag in de modder om af te koelen. Ze zijn sociaal en leven in grote groepen. Pas vlak voor het werpen scheidt de zeug zich af en bouwt een nest. In het wild verzorgt ze haar biggen ongeveer 15 weken.

Echter, opgevoed volgens het meest intensieve industriële model van varkenshouderijen, kunnen we het "luilekkerleven" wel vergeten! Varkens leven in erbarmelijke omstandigheden waar hun basisbehoeften en natuurlijke gedragingen worden genegeerd: leven zonder stro of toegang tot de buitenlucht, krappe ruimtes waar ze nauwelijks kunnen bewegen of liggen zonder elkaar in de weg te lopen, gekooide zeugen, verminkte biggen...

De dagelijkse hel die de zeugen ervaren.

Het sleutelwoord is "productiviteit". Dankzij genetische selectie baren fokzeugen veel meer biggen dan in het wild, met fatale gevolgen voor hun gezondheid. Gemiddeld 50% van deze zeugen moet jaarlijks voortijdig worden gesorteerd en geslacht wegens vruchtbaarheids- en gezondheidsproblemen. Ze worden geïnsemineerd met behulp van sondes en gedurende ongeveer de helft van hun productielevens in totale duisternis gehouden in stallen, individuele hermetisch afgesloten dwangkooien, die lijken op stalen dwangbuizen waardoor ze zich niet kunnen omdraaien: ze kunnen alleen staan of liggen, wat op voedsel bespaart.

Een week voor de geboorte van de biggen worden de zeugen opgesloten in een kraamkooi, waardoor ze niet kunnen bewegen, zodat hun baby's 3 tot 4 weken kunnen zogen "zonder ze te pletten als ze gaan liggen" (wat in het wild nooit gebeurt). Hun moederinstincten worden volledig ontkend: ze kunnen geen "nest" maken voor de geboorte, noch deze benaderen. Als ze worstelen, verwonden ze zichzelf. Bijten in de tralies van hun gevangenis is hun enige mogelijke bezigheid. Alleen anxiolytica en antibiotica (in massale doses) helpen hen deze intense stress te overleven. Deze uitgeputte zeugen worden op de leeftijd van 33 maanden naar het slachthuis gestuurd.

De dagelijkse hel die biggetjes meemaken.

Drie maanden, drie weken en drie dagen later worden de biggen op dezelfde dag onder elektrisch licht geboren dankzij het wonder van oestrogeninjecties en oxytocine-injecties die op magische wijze weeën en melkproductie op gang brengen. Ze worden bij hun moeder weggehaald na ongeveer 3-4 weken (terwijl de natuurlijke speenleeftijd ongeveer 3-4 maanden is) en in vetmestgroepen geplaatst. Stress, ziekte en conflicten als gevolg van deze ondraaglijke fkomstandigheden komen vaak voor wanneer gespeende biggen plotse-ling worden gemengd met andere, onbekende soortgenoten.

In hun eerste levensweek worden de biggen onderworpen aan wrede en pijnlijke verminkingen: knippen of slijpen van de tanden, het couperen van de staart (wat volgens de EU-regelgeving verboden is) en castratie voor de mannetjes (om het risico van stank tijdens het bakken te voorkomen).

Het vetmesten en verschepen naar de eindbestemming.

In intensieve systemen worden mestvarkens gehouden in overbevolkte hokken met een extreem hoge dichtheid. Door deze opeenhoping in deze krappe ruimtes (1 m² voor een dier van 110 kg) kunnen ze nauwelijks tegelijkertijd bewegen en liggen zonder elkaar te storen. In België leeft 90% van de 11 miljoen varkens in gebouwen waar de open werkvloer (plastic of betonnen roostervloeren) wordt gebruikt om hun uitwerpselen en het water voor het wassen van de vloer snel af te voeren. Zeugen en mestvarkens die van hun vrijheid zijn beroofd, ontwikkelen agressief gedrag (vechten), staart-bijten (caudofagie) en oorbijten, of stereotypieën (pathologische repetitieve bewegingen).

De varkens krijgen een dieet van granen, diervoeder en groei-versnellers (de zogenaamde antibiotica). De vrouwtjes worden behandeld met hormonen en steroïden om het aantal worpen te verhogen en de vruchtbaarheidscycli te stabiliseren. Allemaal veroordeeld om nooit het daglicht te zien, zonder toegang tot de buitenwereld, moeten ze leven met verveling, gedwongen immobilisatie, overbevolking, duisternis en niet-adembare lucht wat ernstige ziekten of zelfs de dood van gemiddeld 20% van hen voordat ze 6 maanden oud zijn. Ja, na 180 dagen van deze kruisweg (terwijl ze tussen de 15 en 20 jaar zouden kunnen leven) eindigt hun reis naar het einde van de angst waar alleen de dood op hen wacht 's nachts met het transport naar het slachthuis.

Wat zijn de gevolgen voor onze gezondheid en het milieu?

Deze intensieve kweekmethode is zowel fysiek als psychologisch destructief voor de dieren, maar ook voor onze gezondheid en het milieu!

De productie van dierlijke levensmiddelen is namelijk verantwoordelijk voor meer uitstoot van broeikasgassen dan enige andere voedselbron. Volgens een recente studie is de veehouderij momenteel verantwoordelijk voor meer dan 15% van de door de mens veroorzaakte broeikasgasemissies (21% inclusief ontbossing), 25% van de bodemverzuuring en 74% van de eutrofiëring van watergebieden (ophoping van stikstof en fosfor in het water, wat leidt tot de ontwikkeling van algen en het afsterven van het bestaande ecosysteem). De varkenshouderijen zijn, via de enorme hoeveelheden geproduceerde drijfmest, grote uitstoters van ammoniak. In totaal wordt een derde van de stikstof die een varken van 100 kg verbruikt, aangetroffen in de vorm van ammoniak, wat gevolgen heeft voor het milieu, maar ook voor de gezondheid van de boeren, die meer dan de rest van de bevolking last hebben van aandoeningen aan de luchtwegen.

Varkensvlees eten of niet? Jij bent aan zet!

Anne Dumortier

IK, ANTOINE, EEN EPISCH VARKEN

Mmmmm! Een heerlijke geur, een exquise smaak: vakkundig gestoofd met kleine ajuintjes, ze proeven al het zilte zout van de open zee, de belofte van een gastronomische cruise, de skyline van een «3-sterren»-restaurant... Oh betoverend lot! Gezegende opsluiting! Goddelijke bestemming! Opperste gelukzaligheid!

Ambitieuze roeping: uw spek is mijn betrokkenheid! Ja, lieve mensen, is er een grotere eer, een opwindender geluk, dan mijn heldhaftige missie te volbrengen door jullie mijn hammen van topkwaliteit aan te bieden? Om net als een olympisch atleet elk uur van de dag gewetensvol te trainen om uw schenkel, uw gehakt, uw gegrilde varkenskotletten of uw zondags gebrad te worden, om uw verzadiging te garanderen en uw kostbare smaakpapillen te verwennen?

Bij alle varkensheiligen, kom uit je nachtmerrie-droom! Vergeet niet dat je voor 15 november 2019, een week verwijderd van je laatste "grote reis", slechts een varken was, een vaag nummer wiens toekomst in bloed was geschreven...

Ik ben geboren op 15 mei 2019, uitgeworpen uit de buik van mijn moeder op een betonnen vloer. Ik zie haar voor het eerst, liggend op een kraam in de stal, een biggenproducerende zeug ingesloten onder meedogenloze stalen tralies die haar beletten om mij aan te raken, te bewegen of normaal te lopen. Ik weeg 1,400 kg. Ik heb geen naam. Ik ben gewoon een wriemelend bundeltje roze vlees tussen honderden anderen die op dezelfde dag geboren zijn. Ik verlang samen met mijn broertjes en zusjes naar warmte en welzijn en breng mijn eerste uren door met zuigen om mijn levensdorst te lessen, onbewust van de lijdensweg die ons te wachten staat.

Ik ben net 48 uur oud als een mens ons meeneemt naar een andere locatie zonder ramen en zonder vluchtweg. Waar zijn we nu? Binnen is er geschreeuw, de geur van ammoniak, vernedering en angst! Ik hoor de schrille kreten van mijn soort-

genoten. Onverschillig grijpt de stille man me zonder genade beet. Hij draait me om. Verblind door het felle licht, ondersteboven gegooid, heb ik geen tijd om te begrijpen wat er met me gebeurt voordat een steek en een verzengende pijn me overvallen: hij heeft verdorie mijn staart afgesneden! Waar heb ik deze marteling aan verdiend? Ik vecht met al mijn kracht. Ik kreun. Ik schreeuw mijn schrik uit, mijn opstand, mijn wanhoop en mijn verbazing. Maar mijn beul blijft doof voor mijn lijden. Hij houdt me stevig vast, opent mijn mond als een oven en knipt mijn tanden met een vlijmscherpe tang.

*Net aangekomen
in Kasteelbrakel*

Terug bij mama zonder ik me af in een hoekje, trillend, verminkt, mijn staartstomp tegen mijn huid geplakt. Niet in staat om te zogen gedurende deze verschrikkelijke dag doordat de pijn van mijn wonden zo ondraaglijk is. Ook beroofd van het recht om in deze verdorde tralies te bijten om te proberen aan mijn kwelgeesten te ontsnappen. Ik wist niet dat ik over een paar dagen een derde marteling zou ondergaan: castratie! Na een week, vaarwel staart, tanden en testikels: nauwelijks geboren, is dat mijn lot, net als dat van iedereen die mijn ongeluk deelt in dit duivelskot.

Dag, nacht. Nacht, dag: wat maakt het uit? Voor mij, voor hen, zal er nooit een horizon zijn.

Modder thalassotherapie en gelukkig in Kasteelbrakel

November 2019, 6 maanden en 105 kilo later. Mijn lot is bezegeld. Amper na 4 weken gescheiden van mijn moeder, mijn voedende moeder die geen tijd had om van mij te houden. Na 2 maanden naspenen te hebben doorstaan met tientallen andere wezens die net zo verloren waren als ik, om de zoetheid van haar troostende melk te vergeten. Na 3 maanden vetmesten van smakeloze mengsels, spanning en pesterijen te hebben overleefd, gedwongen om op een krappe, smerige roostervloer te trippelen, gebarsten door jarenlang getrappel door duizenden varkens in gevangenschap... Kortom, na met grote onderscheiding de 3 verplichte 'stadia' in het bestaan van elk goed fabrieksvarken te hebben doorstaan, uit het zicht opgesloten in smerige, donkere, nauwe, stinkende gevangenissen, heb ik het gevoel dat ons iets vreselijks te wachten staat. Het is alsof een op handen zijnde cataclysm ons elk moment kan wegvagen... Het aftellen is begonnen. Nog maar een week te gaan voordat we, net als mijn medegevangenen, de 180 dagen gevangenisstraf en de noodlottige 110 kilo bereiken voor het inschepen naar een leven van ontbering: de reis per vrachtwagen naar het slachthuis, verpletterd onder tonnen toekomstige pakketten vlees op poten die hun machteloosheid, hun wanhoop... hun verlangen om te leven uitschreeuwen. Allemaal "gereformeerd", bedankt voor de uitmuntendheid van onze diensten aan de nobele zaak van de menselijke gastronomie!

Maar er zal nooit een reis komen... Overladen door het gewicht van de 110 kilo's van de duizenden ter dood veroordeelden die daar in rondjes hebben gedraaid, uitgebuit en opgesloten gedurende duizenden dagen, zakt de roostervloer van onze gevangenis in één seconde met een afschuwelijk geluid in elkaar. We vallen om. Oorverdovend gekreun. Onbeschrijflijke chaos. Door de val zitten we allemaal 3 meter onder de grond vast, gevangen in de mestput.

Tientallen van ons vechten wanhopig voor hun leven. Tevergeefs! Verdrinkend in hun eigen uitwerpselen sterven ze beetje bij beetje voor mijn ogen, machteloze toeschouwers van hun eigen lijdensweg! Slechts enkelen, vaak ernstig gewond, weten ternauwernood aan dit lot te ontsnappen. Ik ben een mirakelbeest. Ik behoor tot het ras van de overlevenden. Zoveel martelaren zullen mijn geluk nooit kennen.

Uitgeput, smerig, geschokt maar gelukkig, werd ik samen met een andere overlevende overgebracht naar Kasteelbrakel.

April 2020. Ik ben dan één jaar oud. Terwijl de mensen thuis blijven vanwege CORONA (volgens de gesprekken van onze verzorgers Axelle, Vicky en Maxime), zijn wij Antoine en Valentin geworden, twee gevoelige wezens, vrij om de geneugden der aarde te proeven. Om de streling van de wind te voelen onder de verkwikkende zon of de wonderbaarlijke regen. Om op het verse stro te gaan liggen. Om te rollen in de modder. Vrij om onze poten te strekken en naar de horizon te rennen! Vrij om te leven, eindelijk!

Maar Valentin lijdt. Hij vecht dapper tegen de onomkeerbare gevolgen van het "ongeluk". Maar hij kan maar uit één oog zien. Hij heeft moeite om zich te bewegen. Zijn toestand verslechtert met de dag. Ondanks de beste behandelingen raakte zijn rug verlamd. Op 2 oktober had hij niet langer de kracht om op te staan. Voor hem was de tijd gekomen om zijn koffers te pakken...

Mijn brother in crime, uw laatste vlucht is aangekondigd... Vlieg serene weg naar de sterren, naar het 'varkensparadijs', waar je uit je lijden verlost zult worden. Er is een Limousin-gezegde dat zegt: "Van een varken verliest men enkel zijn gekrijs". Vanaf nu ben ik alleen, de trouwe bewaker van je geheugen.

Juni 2023 - De geminachte Antoine, uitgeput door zes maanden menselijke barbaarsheid, is niet meer! Dutjes, heerlijke vegetarische maaltijden, dagelijkse knuffelsessies, modder thalassotherapie, krab- en steengooispelletjes (mijn uitvinding) hebben me veranderd in een potbuikige bodybuilder van meer dan 400 kilo, schattig, dominant, macho en daar ben ik trots op! Ik heb het trouwens aan Anaïs en Jessica, mijn nieuwe metgezellen, heel duidelijk gemaakt: dit is mijn koninkrijk. Ik heers hier. Ik ben 'De Koning' van het asiel. Hoezo? Een driehoeksverhouding? Daar moet je niet aan denken! Geen enkele koning die naam waardig deelt zijn bed met zijn courtesanes... Ik ben gelukkig hier. In vrede, echt. Ik leef mijn droom: ik zal nooit veranderd worden in varkensvlees in jouw braadpan of op jouw grill! Jouw maag zal nooit mijn doods-kist worden. Immers, als je hond of kat naar een varken zou smaken, zou je hem dan opeten?

Deze tekst is opgedragen aan alle varkens, kippen, kuikens, kalkoenen, konijnen, eenden en andere dieren die opeengepakt, geketend, gekooid, gemarteld en geofferd worden op het altaar van winst en productiviteit. Dieren die niet weten wat daglicht is. Zij die nooit de buitenlucht zullen inademen. Degenen voor wie de enige "ergens anders", de enige bestemming hen rechtstreeks naar je bord zal leiden na één enkele reis naar de hel. Al die stukken vlees die gevoelige wezens waren vooraleer ze werden geslacht, in stukken gesneden en vacuüm verpakt in de slagerij van je supermarkt...

Anne Dumortier

Het voederen van dieren in de natuur : ja, maar...

Zou u graag uw groentenafval aan het paard of de geiten van uw buur geven? Of brood naar de eenden en ganzen in het park gooien? Of uw versgemaaid gras aan een hongergeige koe voederen? Deze goede intenties kunnen wel nefast zijn voor de dieren. Dieren in de natuur voederen? Goed of slecht idee? Hieronder vindt u een aantal te respecteren aanbevelingen.

• Het gevaar van traktaties

Herbivoren, paarden, ezels, geiten, koeien en schapen eten heel graag brood, appels, wortels, suikerklontjes... maar opgelet : deze etenswaren zijn als snoepjes voor de dieren en maken dus geen deel uit van hun dagelijkse eetgewoontes. Het zou best kunnen dat ze schadelijk en zelfs dodelijk zijn. Vraag steeds aan hun baasjes wat kan en wat niet kan en in welke mate!

• Het gevaar van tuinafval

“Deze dieren zijn toch planteneters... dus kan het opeten van versgemaaid gras of de bladeren van afgehakte takken toch geen kwaad”.

Doe dit in GEEN geval! Sommige planten zijn giftig voor herbivoren en kunnen ernstige ziektesymptomen veroorzaken. De venijnboom en ook eikels zijn zeer giftig zelfs in kleine dosissen. De inname van 100 à 200 gram venijnboom kan bij een schaap binnen het kwartier een hartstilstand veroorzaken. Rodedendron bevat een toxine dat op het zenuwstelsel inwerkt. Buxus alsook de kerslaurier zijn eveneens zeer gevaarlijk. Gemaaid gras fermenteert snel en ontwikkelt giftige bacteriën. Het gras kan ook partjes van toxische planten bevatten (die door het maaien niet meer detecteerbaar zijn), afval (aarde, steengruis, uitwerpselen) en zelfs chemische producten indien u uw gazon behandelt (koper is bijvoorbeeld erg giftig). Geef hen dus geen gemaaid gras en zorg ervoor dat uw compostbak goed afgesloten is.

• Gevaarlijk keukenafval

Alle voeding dat geen deel uitmaakt van het eetpatroon van dieren is giftig. Brood, vers of droog, is slecht voor herbivoren. Bij het verteringsproces zet het zetmeel zich om in glucose dat in de bloedbanen belandt en kan op deze wijze een ernstige en zeer pijnlijke ziekte veroorzaken nl. “hoefbevangenheid”. In extreme gevallen kan deze aandoening dodelijk zijn. Het in grote mate verorberen van appels, bieten en peren is eveneens giftig. Dit kan tot mobiliteitsproblemen leiden : de dieren krijgen evenwichtsstoornissen en kunnen in een coma vallen. Het is wel zelden dodelijk. Schapen zijn ook zeer gevoelig voor alle koolsoorten.

Weetje : er bestaat amper tegengif voor bovenvermelde aandoeningen... dus liever voorkomen dan genezen.

• Het gevaar van sluikeafval

Zonder zich bewust te zijn van de nare gevolgen, gooien personen hun afval langs de straatkanten of in de weiden : plastic zakken, blikjes, voedingsbakjes...

Deze burgerlijke en zeer onverantwoorde handelingen brengen de gezondheid van onze weidedieren in het gedrang.

Aluminium blikjes zijn het grootste probleem : indien een dier per ongeluk een stukje metaal inslikt, kan dit de perforatie van de maagwand met als gevolg het overlijden van het dier veroorzaken. Deze ongelukken komen regelmatig voor. Vooral ook als stukjes gehakt metaal (bij het maaien van het hooi) in het te voederen stro, terecht komen.

Uw schenkingen
zijn onze **enige**
steun !

Fiscaal aftrekbaar vanaf 40,00 €

 Belfius BE57 0682 0361 3535 ING BE71 3100 0291 8069

• Giftige voeding voor eenden

Indien u vaak de eenden in het park voedt, weet dan dat ze een zeer gevoelige maag hebben en niet alles mogen eten. Willekeurig eten kan hun gezondheid ernstig schaden. Verkeerde voeding kan giftig zijn en hen zelfs doden. Indien u deze dieren toch wilt verwennen, geef dan geen brood (doet de maag opzwellen), ook geen chocolade, melk en alle zoute en zoete voeding, alsook cafeïne. Anderzijds zijn kleine stukjes verse groenten uitstekend voor hun gezondheid.

CONCLUSIE

Algemeen raden wij het voederen van weide- of andere dieren in de natuur af. Naast het feit dat er vaak onaangepaste voeding wordt gegeven, maakt men de dieren afhankelijk van de mens en is er een gebrek aan stimulatie om zelf hun eten te zoeken.

Uiteindelijk gaat het om een mooi contact met een dier te creëren en voeding hoeft hierbij zeker geen rol te spelen!

Bronnen : Celargi en de Liga
voor vogelbescherming

De vos, schadelijk?

De vos, een wild dier bij uitstek, fascineert evenveel als hij angst aanjaagt. Er wordt gezegd dat hij een dief is, een opportunist, een roofdier dat koste wat het kost moet worden gereguleerd als we een ramp willen voorkomen... Goed, maar waarom? Zijn alle maatregelen tegen de vos echt gerechtvaardigd? Breng de beschuldigde binnen, tijd om de puntjes op de i te zetten!!

De vos, vernieler van de biodiversiteit...

Veel mensen rechtvaardigen de jacht op de vos met het argument dat de kleine wilde dieren moeten worden beschermd. Het is waar dat de vos een carnivoor is, die nu en dan wel een haas of een rondlopend kippetje lust. Kleine zoogdieren zijn echter zijn lievelingskost, wat van hem een onmisbare bondgenoot maakt van de landbouwer! Het tijdschrift La hulotte nummer 33, 34, 20 schrijft het volgende: "Uit recente studies van wetenschappers die enkele honderden maaginhouden hebben onderzocht, blijkt ontegensprekelijk dat deze vervloekte rover tussen de 6.000 en 10.000 muizen per jaar verorbert!"

Gelet op deze cijfers mogen we dan ook best tevreden zijn dat de vos in grote getale in onze steden aanwezig is!!

En als kers op de taart: wist je dat de vos helpt bij de verspreiding en regeneratie van plantensoorten? Door het fruit en de bessen die hij inslikt te verteren, worden de zaadjes via zijn uitwerpselen vervoerd en ontkiemen ze op andere plaatsen. Vernieler van de biodiversiteit, zei je? Eerder het tegendeel, de vos lijkt een integraal onderdeel te zijn van de ecosystemen en bij te dragen tot hun evenwicht.

De vos in overtal...

Er wordt ook beweerd dat er te veel vossen zijn, met toenemende hinder tot gevolg. Nochtans is de vos een territoriaal dier. Omdat hij alleen leeft, is de omvang van zijn territorium intrinsiek gelinkt aan de plaatsen waar hij voedsel vindt. En dat is de reden waarom, in zeldzame gevallen en op kunstmatige voederplaatsen, meerdere vossen kunnen worden aangetroffen bij gebrek aan andere voedselplaatsen.

Tijdens de voortplanting kan het vrouwtje 3 tot 5 vossenwelpen krijgen. Maar eens de jongen gezoogd zijn, worden ze weggejaagd uit het territorium van de moeder... Zij wil immers niet dat de welpen nog langer een last zijn!!

De vossenpopulatie stabiliseert zich dus op basis van de niet ingenomen territoria en de overvloed aan voedsel. Er kan bijgevolg geen sprake zijn van overbevolking zolang er geen kunstmatige aanvoer van voedsel is.

De vos als ziekteverwekker...

De vos wordt vaak gezien als verwekker van hondsdoelheid. Dat was effectief het geval

tijdens de vorige eeuw! Gelukkig werd België, dankzij een grote vaccinatiecampagne, officieel rabiësvrij verklaard in 2001 en 2003. In Frankrijk werd de laatste 90 jaar geen enkel geval van hondsdoelheid vastgesteld die door een vos op de mens werd overgedragen.

Echinokokkose is een ander voorwendsel dat wordt gebruikt tegen de vos. Deze parasiet kan aanwezig zijn in zijn urine, is gevaarlijk voor de mens, maar komt slechts op enkele plaatsen in België voor. Zich ertegen beschermen is betrekkelijk eenvoudig: gewoon geen voedsel eten dat van de grond wordt

opgeraapt zonder het eerst goed te hebben gewassen. Verder is het ook een goed idee om de honden en katten die buiten lopen te ontwormen, want ook zij kunnen drager zijn van dit vriendelijke wormpje.

Tot slot heeft een onderzoek dat werd gepubliceerd in het wetenschappelijke tijdschrift The Royal Society onlangs de voordelen benadrukt van de aanwezigheid van de vos in de strijd tegen infecties die door teken worden overgebracht, zoals de ziekte van Lyme. Dat is fantastisch, toch?

De agressieve vos...

Hij mag dan wel slim en sluw zijn, maar moeten we op onze hoede zijn voor zijn agressiviteit? De bewijzen zijn overduidelijk: de vos is een timide, behoedzame soort die altijd de vlucht verkiest boven de aanval. Bij een confrontatie met de mens gaat hij alleen bijten als hij zich in het nauw gedreven voelt of als men hem probeert te vangen. In uitzonderlijke gevallen, wanneer het dier door de mens werd gevoed of gedomesticeerd, kan hij zich roekelozer gedragen, maar nooit in die mate dat hij gaat aanvallen.

In de relatie met andere soorten, vooral katten, is het waar dat er sprake kan zijn van strijd om het territorium. Maar zoals hiervoor al vermeld, is de vos een schichtig dier; we zien dan ook katten veel vaker achter vossen aanzitten dan andersom! Het is evenwel nog steeds aan te raden om kittens en kleine, oude, zwakke of zieke katten op een veilige plek te houden. Een gezonde kat daarentegen loopt bijna geen enkel risico.

Dus, schadelijk of niet?

De term schadelijk verwijst naar een levend wezen dat schade veroorzaakt of nadeel berokkent aan de mens, zijn goederen of zijn omgeving. Ben je er nu nog steeds van overtuigd, op basis van al deze informatie, dat de vos schadelijk is?

De maatregelen om deze soort te bestrijden zijn vaak onge-rechtvaardigd en gebaseerd op verkeerde vooroordelen. Het is daarom cruciaal om het publiek bewust te maken van het belang van de bescherming van de vos en van de mogelijkheid om naast hem te leven. Je hoeft alleen maar zijn heimelijke blik te zien om het te begrijpen!

De bescherming van de vos is niet alleen belangrijk om ecologische redenen, maar ook om ethische. Als wilde diersoort speelt de vos een cruciale rol in de ecosystemen. Het is onze verantwoordelijkheid om deze fascinerende soort te beschermen.

Nadège Pineau
Operationeel manager

La Tribu d'Oscar

is een origineel sokkenproject dat vanuit ethische bewogenheid en solidariteit mee dieren wil helpen redden die het slachtoffer werden van menselijke wreedheid en domheid.

Ben je op zoek naar een hartverwarmend (én voetenwarmend) geschenk voor je trouwe dienaars, dan hebben wij hét antwoord voor jou: de vrolijke sokken van La Tribu d'Oscar wachten op jouw in je favoriete dierenasiel! De 5 modellen (Cathy, Charlie, Manon, Victor en Dune) zijn verkrijgbaar in 4 maten (kinderen 31-34 / 35-38 / 39-42 / 43-47) in onze twee asielen voor slechts 19,50 euros.

Indien U ze per post wilt ontvangen, kost het 22 euros. Ze worden verzonden na het ontvangen van de betaling.

Dank U om onze rekening te gebruiken van Belfus BE57 0682 0361 3535 met als mededeling: het aantal paren, de maat, het model en het adres waar ze opgestuurd moeten worden.

De sokken zijn biologisch, duurzaam, ecologisch en eerlijk, maar wat nog leuker is, is dat alle winst uit de verkoop ervan naar de dieren van Help Animals gaat!

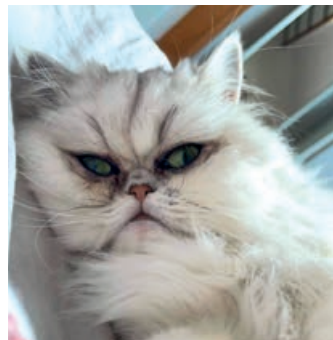
*Ze zijn
gelukkig*

COOKIE – Mw G. LAPOUGE

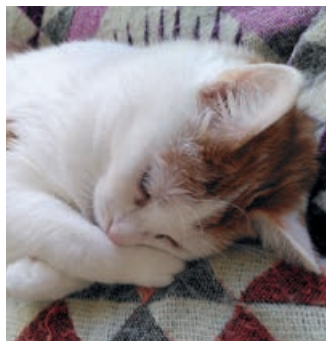
KAWAII – Mr Didier BRESCH

LULU – Mw Elsa VANDEWEYER

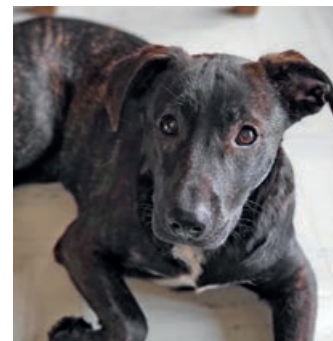
MILO – Mw Isabel HERNANDEZ L.

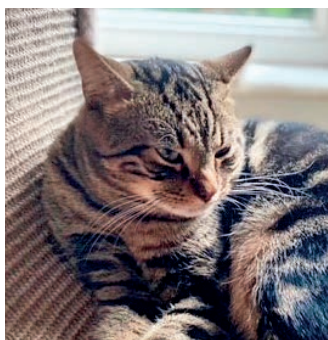
MISO – Mw Gemma BOWCOCK

O'MALLEY – Mr Philippe ENGLEBERT

TCHICO – Mw Chantal HANSSENS

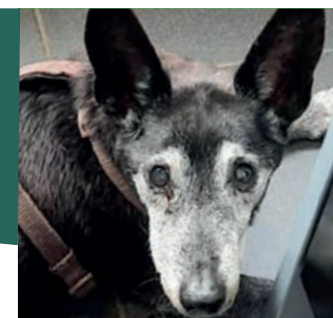

TOKYO – Mr B. BECKERS-VAN DEN HAUTE

WIFIE – Mw K. VAN VAERENBERGH

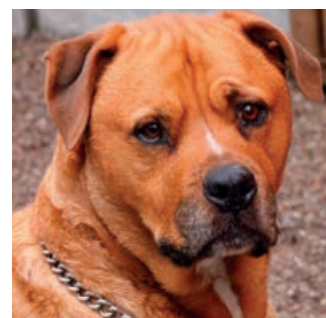
*Zij hebben
ons verlaten*

Black – 17 jaar en 1 m.
Mw Christelle DE SCHEPPER

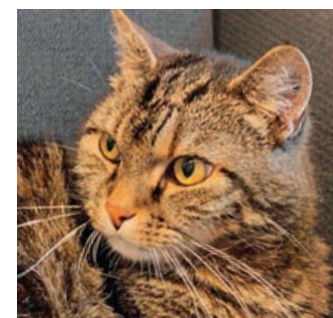
BOUDU – 19 jaar en 4 m.
Mw Anne GERARD

GUST – 12 jaar en 1 m.
Mr Johan MIJNENDONCKX

ICHA – 16 jaar en 2 m.
Mr Laurent VANDERVEKEN

JULES – 12 jaar en 7 m.
Mw Nathalie VERCAMMEN

MAX – 11 jaar en 2 m.
Mw Pascale MEES

TIGROU – 6 jaar en 11 m.
Mw Inke COOLEN

ZARAH – 12 jaar en 7 m.
Mw Ingrid MERTENS

ZIGGHY – 15 jaar en 8 m.
Mw Julia CROKAERT

Lid worden

uw fiscale voordelen

★
LID
TOEGETREDEN
15€

★★
LID
SYMPATHISEREND
25€

★★★
LID
BESCHERMEND
60€

★★★★
LID
VOOR HET LEVEN
250€

Weet echter dat dit lidgeld – ongeacht het bedrag – niet fiscaal aftrekbaar is, met uitzondering voor de leden "voor het leven".

Opdat u de giften die u zo vrijgevig doet zou kunnen aftrekken van uw belastingen, dienen ze per jaar een minimum bedrag van 40,00 euro (exclusief lidgeld) te bereiken. Wanneer u verschillende betalingen groepeerst op een en dezelfde overschrijving (bijvoorbeeld: lidmaatschap, gift, kalender, oudere dieren,...) is het uitermate belangrijk dat u duidelijk het bedrag vermeldt dat overeenstemt met elk van deze verrichtingen.

Het is inderdaad zo dat sinds wij erkend zijn door de Federale Overheidsdienst Financiën wij soms moeilijkheden ervaren door het feit dat leden al hun betalingen centraliseren in eenzelfde jaar terwijl bepaalde categorieën niet fiscaal aftrekbaar zijn (zoals bijvoorbeeld het lidgeld, een kalender,...).

Zoals u weet ontvangen wij geen enkele subsidie: de door de Staat toegekende erkenning maakt het ons dus mogelijk om meer giften te ontvangen. Het moet gaan over een «wederzijds» voordeel, zowel voor u als voor ons: uw giften zijn fiscaal aftrekbaar en deze belastingvermindering is steeds welkom en langs onze kant hopen wij hogere giften te ontvangen om onze steeds toenemende kosten te kunnen dekken.

[instagram.com/helpanimalsasbl](https://www.instagram.com/helpanimalsasbl)

[facebook.com/helpanimals.be](https://www.facebook.com/helpanimals.be)

WWW.HELPANIMALS.BE

Uw schenkingen
zijn onze **enige**
steun !

Fiscaal aftrekbaar vanaf 40,00 €

Belfius BE57 0682 0361 3535 ING BE71 3100 0291 8069

PRIJS : 1,50 €

Help Animals

ANDERLECHT

203 Bollinckxstraat
1070 Anderlecht
T. 02/523.44.16

Van maandag tot vrijdag
van 13u tot 17u.

Zaterdag van 11u tot 12u30
en van 13u tot 17u.

(Gesloten op zon- en feestdagen)
(HK30230346)

KASTEELBRAKEL

10 rue du Bois d'Apechau
1440 Kasteelbrakel
T. 02/204.49.50

Alle dagen
van 13 tot 17 uur

(uitgezonderd zon- en feestdagen)
(HK30224417)

www.helpanimals.be

info@helpanimals.be - blc@helpanimals.be

facebook.com/helpanimals.be

instagram.com/helpanimalsasbl

